Næsti sameiginlegi forfaðir

Bergur Snorrason

12. apríl 2023

► Gerum ráð fyrir að við séum með tré.

- ► Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.

- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um *metorð* (e. *rank*) hnúts í trénu.

- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um *metorð* (e. *rank*) hnúts í trénu.
- Metorð hnútsins er fjarlægðin frá hnútnum í rótina.

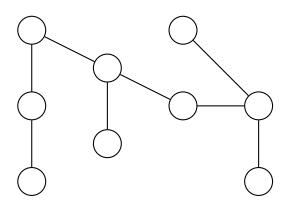
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um *metorð* (e. *rank*) hnúts í trénu.
- ► Metorð hnútsins er fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- Þar sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.

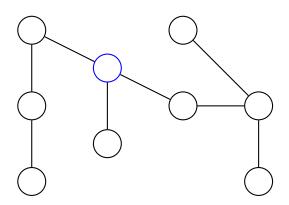
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um *metorð* (e. *rank*) hnúts í trénu.
- ► Metorð hnútsins er fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- ▶ Par sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.
- Ein leið til að finna metorð allra hnúta er með einni dýptarleit.

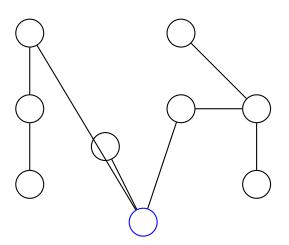
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um *metorð* (e. *rank*) hnúts í trénu.
- ► Metorð hnútsins er fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- ▶ Par sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.
- Ein leið til að finna metorð allra hnúta er með einni dýptarleit.
- Látum metorð hnútsins u vera r(u).

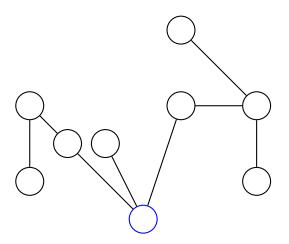
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um metorð (e. rank) hnúts í trénu.
- ► Metorð hnútsins er fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- Þar sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.
- Ein leið til að finna metorð allra hnúta er með einni dýptarleit.
- Látum metorð hnútsins u vera r(u).
- ▶ Við segjum líka að metorð trés sé R ef hnúturinn með hæsta metorð er R.

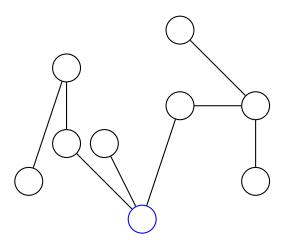
- Gerum ráð fyrir að við séum með tré.
- Látum einn hnút tákna rót trésins.
- ▶ Við getum þá talað um *metorð* (e. *rank*) hnúts í trénu.
- Metorð hnútsins er fjarlægðin frá hnútnum í rótina.
- ▶ Þar sem við erum í tréi er aðeins einn einfaldur vegur í rótina.
- Ein leið til að finna metorð allra hnúta er með einni dýptarleit.
- Látum metorð hnútsins u vera r(u).
- Við segjum líka að metorð trés sé R ef hnúturinn með hæsta metorð er R.
- Oft er notað önnuð orð en "metorð", til dæmis "hæð" (e. height) eða "dýpt" (e. depth).

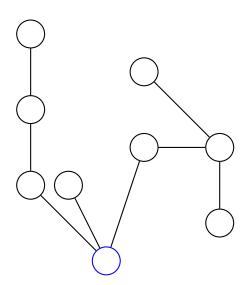

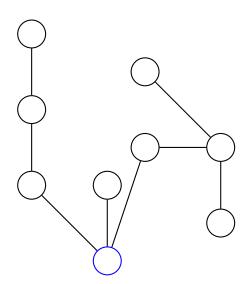

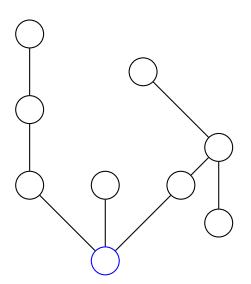

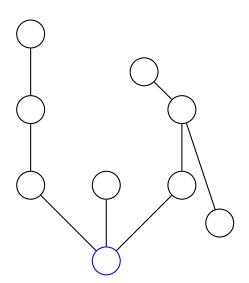

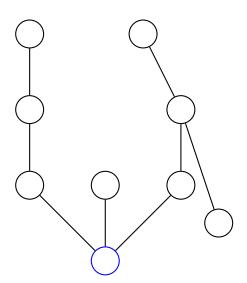

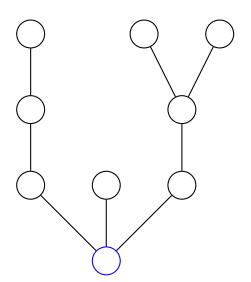

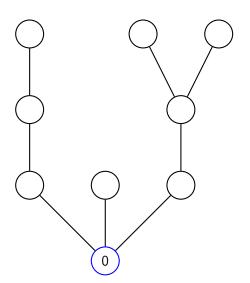

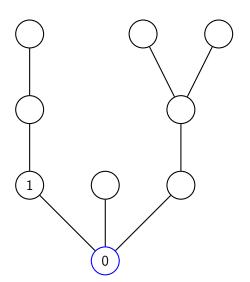

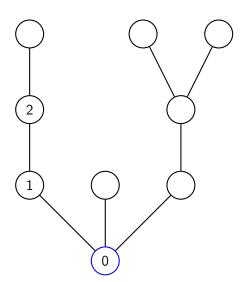

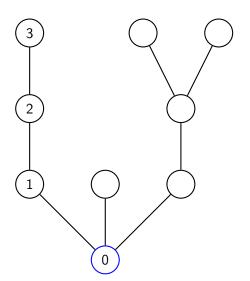

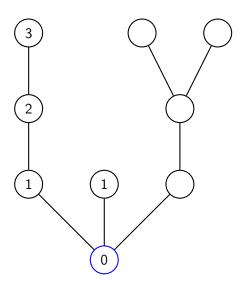

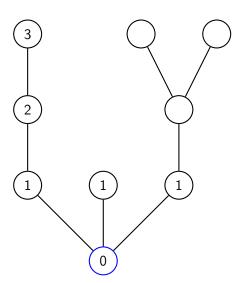

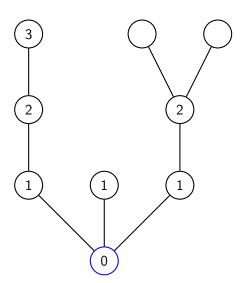

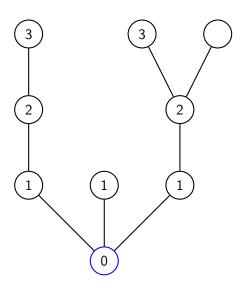

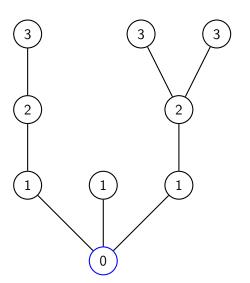

▶ Við köllum þann nágranna hnúts sem er nær rótinni *foreldri* (e. *parent*) hnútsins.

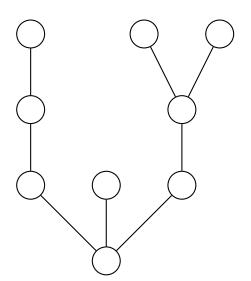
- ► Við köllum þann nágranna hnúts sem er nær rótinni *foreldri* (e. *parent*) hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.

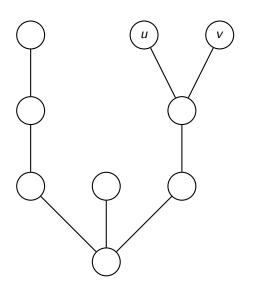
- Við köllum þann nágranna hnúts sem er nær rótinni foreldri (e. parent) hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.
- Þeir hnútar sem eru á veginum að rótinni kallast forfeður (e. ancestors) hnúts.

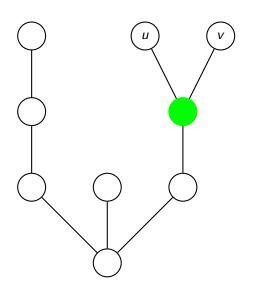
- Við köllum þann nágranna hnúts sem er nær rótinni foreldri (e. parent) hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.
- Þeir hnútar sem eru á veginum að rótinni kallast forfeður (e. ancestors) hnúts.
- Það er kannski skrýtið, en allir hnútar er forfeður sínir.

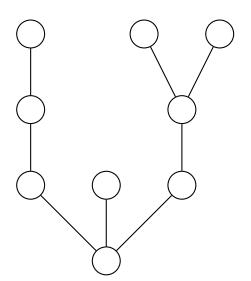
- Við köllum þann nágranna hnúts sem er nær rótinni foreldri (e. parent) hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.
- Þeir hnútar sem eru á veginum að rótinni kallast forfeður (e. ancestors) hnúts.
- Það er kannski skrýtið, en allir hnútar er forfeður sínir.
- Oft nýtist okkur að vita hvaða sameiginlegi forfaðir tveggja hnúta er með hæsta metorð.

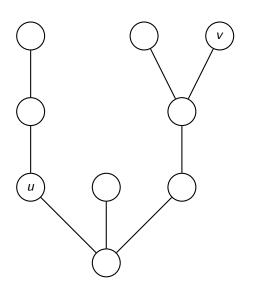
- Við köllum þann nágranna hnúts sem er nær rótinni foreldri (e. parent) hnútsins.
- Við getum þá fundið veginn að rótinni með því að ferðast eftir foreldrum.
- Þeir hnútar sem eru á veginum að rótinni kallast forfeður (e. ancestors) hnúts.
- Það er kannski skrýtið, en allir hnútar er forfeður sínir.
- Oft nýtist okkur að vita hvaða sameiginlegi forfaðir tveggja hnúta er með hæsta metorð.
- ► Forfaðirinn sem er með hæsta metorð kallast *næsti* sameiginlegi forfaðir hnútanna.

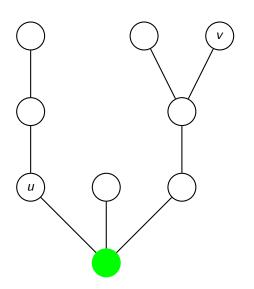

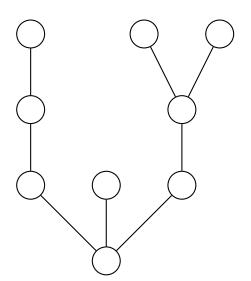

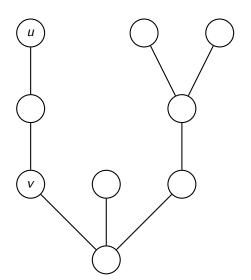

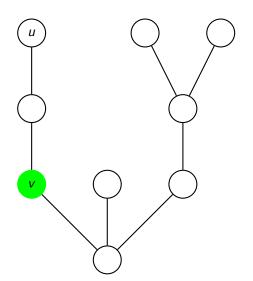

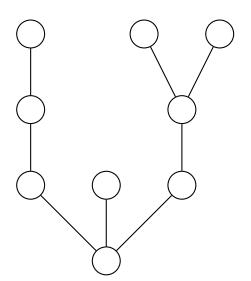

► Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?

- Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?
- Látum u og v tákna hnútana og x næsta sameiginlega forföður þeirra.

- Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?
- Látum u og v tákna hnútana og x næsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé lengra frá rótinni en v, það er að segja $r(u) \ge r(v)$.

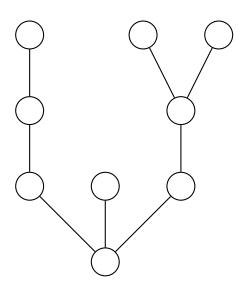
- Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?
- Látum u og v tákna hnútana og x næsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé lengra frá rótinni en v, það er að segja $r(u) \ge r(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa metorð stærra en r(v) eru ekki x.

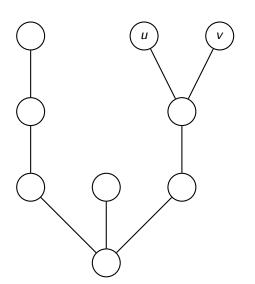
- Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?
- Látum u og v tákna hnútana og x næsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé lengra frá rótinni en v, það er að segja $r(u) \ge r(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa metorð stærra en r(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast frá u að rótinni (eftir foreldrum, það er að segja) þar til við erum komin með sama metorð og v.

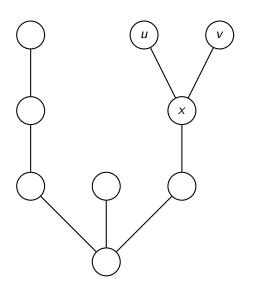
- Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?
- Látum u og v tákna hnútana og x næsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé lengra frá rótinni en v, það er að segja $r(u) \ge r(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa metorð stærra en r(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast frá u að rótinni (eftir foreldrum, það er að segja) þar til við erum komin með sama metorð og v.
- Við getum svo ferðast eftir foreldrum beggja á sama tíma þangað til við lendum í sama hnútnum.

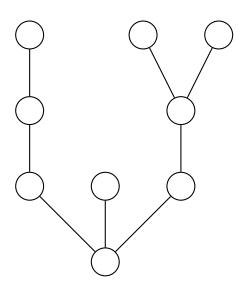
- Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?
- Látum u og v tákna hnútana og x næsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé lengra frá rótinni en v, það er að segja $r(u) \ge r(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa metorð stærra en r(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast frá u að rótinni (eftir foreldrum, það er að segja) þar til við erum komin með sama metorð og v.
- Við getum svo ferðast eftir foreldrum beggja á sama tíma þangað til við lendum í sama hnútnum.
- Sá hnútur er x.

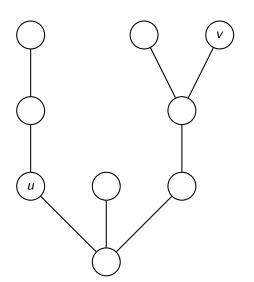
- Hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta?
- Látum u og v tákna hnútana og x næsta sameiginlega forföður þeirra.
- Við getum gert ráð fyrir að u sé lengra frá rótinni en v, það er að segja $r(u) \ge r(v)$.
- Við vitum að allir forfeður u sem hafa metorð stærra en r(v) eru ekki x.
- Svo við getum ferðast frá u að rótinni (eftir foreldrum, það er að segja) þar til við erum komin með sama metorð og v.
- Við getum svo ferðast eftir foreldrum beggja á sama tíma þangað til við lendum í sama hnútnum.
- Sá hnútur er x.
- Sjáum hvernig þessi aðferð leysir sýnidæmin sem við sáum áðan.

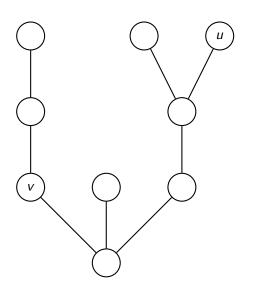

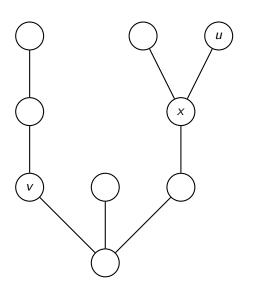

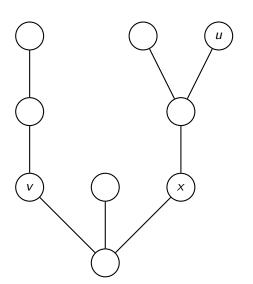

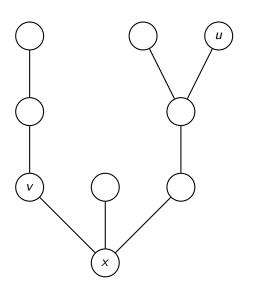

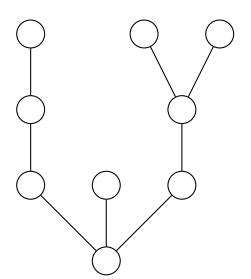

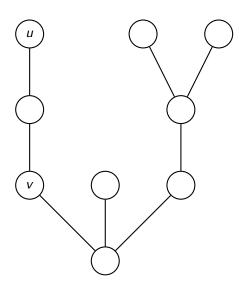

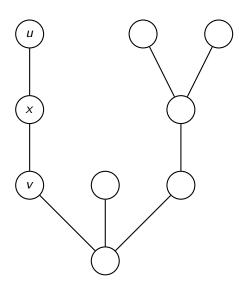

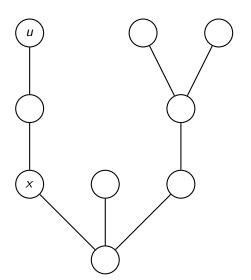

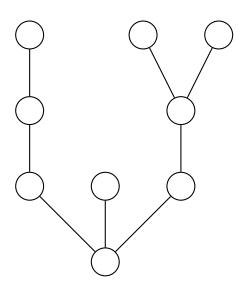

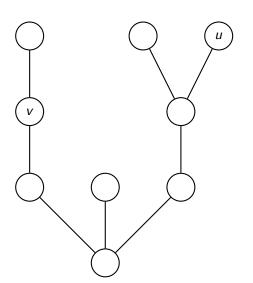

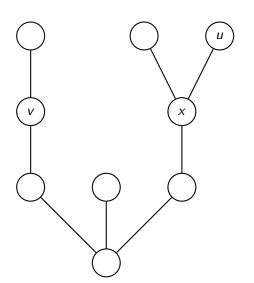

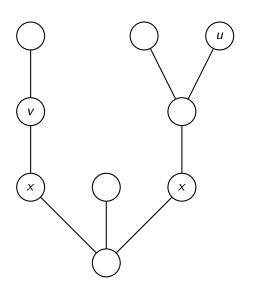

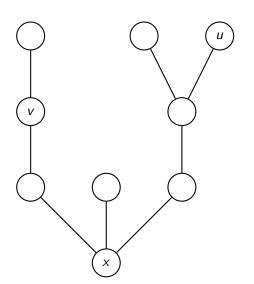


```
7 int p[MAXN], r[MAXN];
8 void lca dfs(vvi&g, int x, int q, int w)
9 {
10
       int i:
11
       r[x] = w, p[x] = q;
12
       for (i = 0; i < g[x].size(); i++) if (g[x][i]!= q)
13
           lca dfs(g, g[x][i], x, w + 1);
14 }
15
16 void lca init(vvi&g, int x)
17 {
18
       Ica dfs(g, x, x, 0);
19 }
20
21
   int lca(int u, int v)
22
  {
23
       if (r[u] < r[v]) swap(u, v);
24
       while (r[u] != r[v]) u = p[u];
25
       while (u != v) u = p[u], v = p[v];
26
       return u;
27 }
```

► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé R.

- ► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé *R*.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}($).

- ► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé *R*.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(R)$.

- ► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé R.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(R)$.
- ▶ Í versta falli er metorð trés með *n* hnúta

- ► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé *R*.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(R)$.
- ▶ Í versta falli er metorð trés með n hnúta n-1.

- ► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé *R*.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(R)$.
- ightharpoonup Í versta falli er metorð trés með n hnúta n-1.
- Svo tímaflækjan er í versta falli $\mathcal{O}($).

- ► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé *R*.
- ightharpoonup Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(R)$.
- ightharpoonup Í versta falli er metorð trés með n hnúta n-1.
- ▶ Svo tímaflækjan er í versta falli $\mathcal{O}(n)$.

- Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé R.
- ightharpoonup Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(R)$.
- ▶ Í versta falli er metorð trés með n hnúta n-1.
- ▶ Svo tímaflækjan er í versta falli $\mathcal{O}(n)$.
- Hvernig getum við bætt þetta?

- ► Gerum ráð fyrir að metorð trésins sé *R*.
- ▶ Þá er tímaflækjan á þessari aðferð $\mathcal{O}(R)$.
- ▶ Í versta falli er metorð trés með n hnúta n-1.
- ▶ Svo tímaflækjan er í versta falli $\mathcal{O}(n)$.
- Hvernig getum við bætt þetta?
- Við getum þó bætt þetta með því að taka stærri stökk.

► Aðferðin skiptist í tvö skref:

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - ► Jöfnum metorð hnútanna.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - ▶ Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ightharpoonup Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}($) stökk fyrir hvern hnút.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log R)$ stökk fyrir hvern hnút.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log R)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum frá u gegnum foreldrin.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log R)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum frá u gegnum foreldrin.
- Til þæginda segjum við að foreldri rótarinnar sé rótin sjálf.

- ► Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log R)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum frá u gegnum foreldrin.
- Til þæginda segjum við að foreldri rótarinnar sé rótin sjálf.
- ▶ Til dæmis er p(u,0) foreldri u.

- Aðferðin skiptist í tvö skref:
 - Jöfnum metorð hnútanna.
 - Löbbum saman að rótinni þangað til við finnum svarið.
- Fyrra skrefinu má lýsa nánar.
- Látum hnútana okkar vera u og v, þannig að $r(u) \ge r(v)$.
- Við viljum því ferðast nákvæmlega r(v) r(u) sinnum í áttina að rótinni.
- Ein leið til að gera þetta hratt er að geyma ekki bara foreldri hvers hnúts, heldur alla hnúta sem eru 2^k fyrir neðan hnútinn í trénu.
- ▶ Við þurfum því að geyma $\mathcal{O}(\log R)$ stökk fyrir hvern hnút.
- ► Táknum með p(u, k) þann hnút sem þú endar í ef þú ferðast 2^k sinnum frá u gegnum foreldrin.
- Til þæginda segjum við að foreldri rótarinnar sé rótin sjálf.
- ▶ Til dæmis er p(u, 0) foreldri u.
- Við finnum þessi gildi með rakningunni p(u, i) = p(p(u, i 1), i 1).

Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að r(u) < r(v) þangað til r(u) = r(v).

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að r(u) < r(v) þangað til r(u) = r(v).
- Við getum því núna gert ráð fyrir að r(u) = r(v).

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að r(u) < r(v) þangað til r(u) = r(v).
- Við getum því núna gert ráð fyrir að r(u) = r(v).
- ▶ Þá viljum við taka eins löng stökk og við getum þannig að $u \neq v$.

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að r(u) < r(v) þangað til r(u) = r(v).
- Við getum því núna gert ráð fyrir að r(u) = r(v).
- ▶ Þá viljum við taka eins löng stökk og við getum þannig að $u \neq v$.
- Að því loknu munum við hafa þrjú tilvik:

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að r(u) < r(v) þangað til r(u) = r(v).
- Við getum því núna gert ráð fyrir að r(u) = r(v).
- ▶ Pá viljum við taka eins löng stökk og við getum þannig að $u \neq v$.
- Að því loknu munum við hafa þrjú tilvik:
 - u og v hafa sama foreldri.

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að r(u) < r(v) þangað til r(u) = r(v).
- Við getum því núna gert ráð fyrir að r(u) = r(v).
- Pá viljum við taka eins löng stökk og við getum þannig að u ≠ v.
- Að því loknu munum við hafa þrjú tilvik:
 - u og v hafa sama foreldri.
 - ▶ u er foreldri v.

- Við tökum því eins löng stökk og við getum án þess að r(u) < r(v) þangað til r(u) = r(v).
- Við getum því núna gert ráð fyrir að r(u) = r(v).
- Pá viljum við taka eins löng stökk og við getum þannig að u ≠ v.
- Að því loknu munum við hafa þrjú tilvik:
 - u og v hafa sama foreldri.
 - u er foreldri v.
 - v er foreldri u.

```
9 int p[MAXN][MAXK], r[MAXN];
10 void lca dfs(vvi&g, int x, int q, int w)
11 {
12
        int i:
        r[x] = w;
13
14
        for (i = 0; i < MAXK; i++) p[x][i] = (i == 0 ? q : p[p[x][i-1]][i-1]);
        for (i = 0; i < g[x]. size(); i++) if (g[x][i]!= q)
15
            Ica dfs(g, g[x][i], x, w + 1);
16
17 }
18
19 void lca init(vvi&g, int x)
20 {
21
        int i:
22
        for (i = 0; i < MAXK; i++) p[x][i] = x;
        lca dfs(g, \times, \times, 0);
23
24 }
25
26
   int lca(int u, int v)
27
   {
28
        int i:
29
        if (r[u] < r[v]) swap(u, v);
30
        for (i = MAXK - 1; i >= 0; i--) if (r[p[u][i]] >= r[v]) u = p[u][i]; for (i = MAXK - 1; i >= 0; i--) if (p[u][i]! = p[v][i])
31
            u = p[u][i], v = p[v][i];
32
33
        return u == v ? u : p[u][0];
34 }
```

ightharpoonup Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}($

▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log R)$.

- ▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log R)$.
- ightharpoonup Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}($) fyrir hverja fyrirspurn.

- ▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log R)$.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log R)$ fyrir hverja fyrirspurn.

- ▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log R)$.
- Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log R)$ fyrir hverja fyrirspurn.
- ▶ Ef tréð hefur n hnúta er þarf í versta falli $\mathcal{O}($) tíma.

- ▶ Í hverju skrefi þurfum við bara að taka $\mathcal{O}(\log R)$.
- Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log R)$ fyrir hverja fyrirspurn.
- ▶ Ef tréð hefur n hnúta er þarf í versta falli $\mathcal{O}(\log n)$ tíma.

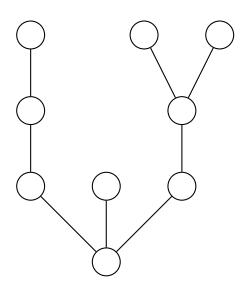
Skoðum nú aðferð sem notar minna minni, en hefur sömu tímaflækju.

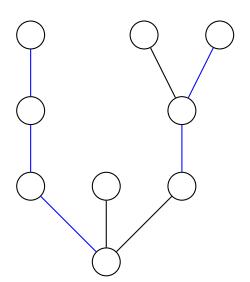
- Skoðum nú aðferð sem notar minna minni, en hefur sömu tímaflækju.
- ► Hún byggir á að skipta trénu upp í sundurlæga vegi.

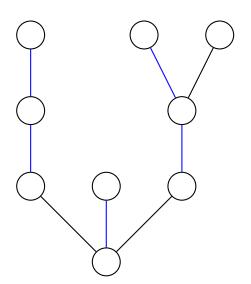
- Skoðum nú aðferð sem notar minna minni, en hefur sömu tímaflækju.
- ► Hún byggir á að skipta trénu upp í sundurlæga vegi.
- Úthlutum hverjum hnúti sem er ekki lauf nákvæmlega eitt barnið sitt.

- Skoðum nú aðferð sem notar minna minni, en hefur sömu tímaflækju.
- Hún byggir á að skipta trénu upp í sundurlæga vegi.
- Úthlutum hverjum hnúti sem er ekki lauf nákvæmlega eitt barnið sitt.
- Með öðrum orðum veljum við einn legg úr hverjum hnút sem er ekki lauf frá rótinni.

- Skoðum nú aðferð sem notar minna minni, en hefur sömu tímaflækju.
- Hún byggir á að skipta trénu upp í sundurlæga vegi.
- Úthlutum hverjum hnúti sem er ekki lauf nákvæmlega eitt barnið sitt.
- Með öðrum orðum veljum við einn legg úr hverjum hnút sem er ekki lauf frá rótinni.
- Tréð okkar þáttast þá í vegi af völdum leggjum.

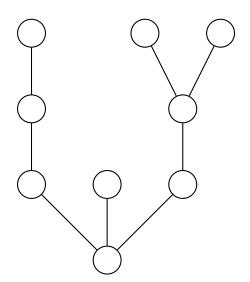
➤ Spurningin er: Hvernig getum við valið leggina til að þetta hjálpi okkur?

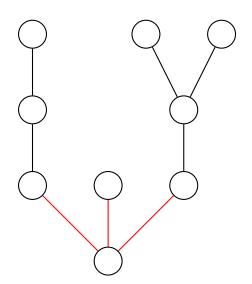
- Spurningin er: Hvernig getum við valið leggina til að þetta hjálpi okkur?
- Fyrir hvern hnút veljum við legginn sem fer í það undirtré sem er stærst.

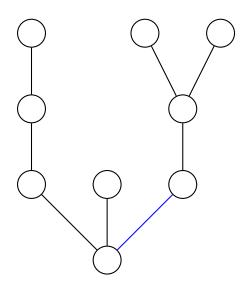
- Spurningin er: Hvernig getum við valið leggina til að þetta hjálpi okkur?
- Fyrir hvern hnút veljum við legginn sem fer í það undirtré sem er stærst.
- ▶ Pá innihalda allir vegir frá rót til laufs í mesta lagi log₂ n leggi sem eru ekki valdir, þar sem n er fjöldi hnúta í trénu.

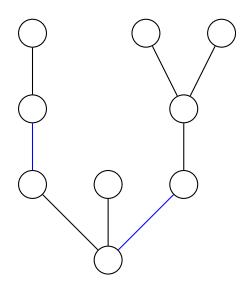
- Spurningin er: Hvernig getum við valið leggina til að þetta hjálpi okkur?
- Fyrir hvern hnút veljum við legginn sem fer í það undirtré sem er stærst.
- ▶ Pá innihalda allir vegir frá rót til laufs í mesta lagi log₂ n leggi sem eru ekki valdir, þar sem n er fjöldi hnúta í trénu.
- Petta fæst því ef við erum í tré með n hnúta og ferðumst eftir óvöldum legg þá endum við í tréi með $m \le n/2$ hnúta.

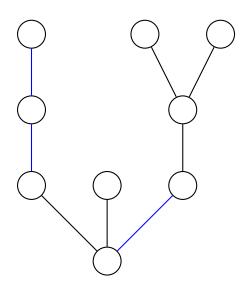
- Spurningin er: Hvernig getum við valið leggina til að þetta hjálpi okkur?
- Fyrir hvern hnút veljum við legginn sem fer í það undirtré sem er stærst.
- ▶ Pá innihalda allir vegir frá rót til laufs í mesta lagi log₂ n leggi sem eru ekki valdir, þar sem n er fjöldi hnúta í trénu.
- Petta fæst því ef við erum í tré með n hnúta og ferðumst eftir óvöldum legg þá endum við í tréi með $m \le n/2$ hnúta.
- Við fáum því að ef við byrjum í einhverjum hnút tekur það mest 2 · log₂ n stökk að komast í rótina ef við stökkvum alltaf fremst í vegin af völdum leggjum sem við erum í.

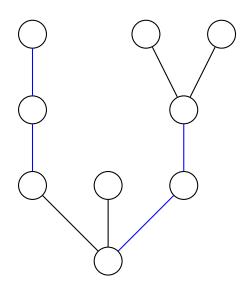

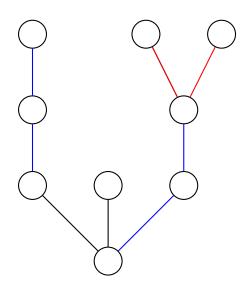

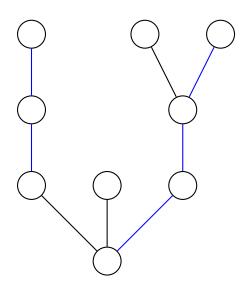

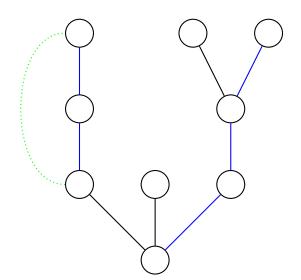

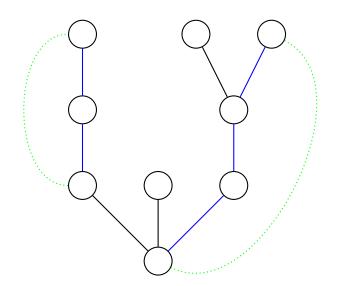

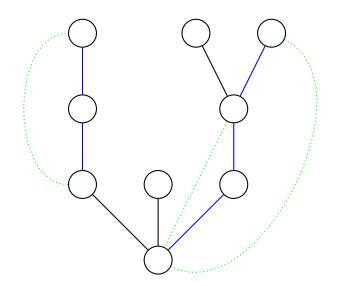

► En hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta *u* og *v* með vegaþáttun.

- ► En hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta *u* og *v* með vegaþáttun.
- ► Köllum næsta forföðurinn x.

- ► En hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta *u* og *v* með vegaþáttun.
- Köllum næsta forföðurinn x.
- Ef u og v eru á sama veg þá er x sá hnútur u og v sem er nær rótinni.

- ► En hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta *u* og *v* með vegaþáttun.
- Köllum næsta forföðurinn x.
- Ef u og v eru á sama veg þá er x sá hnútur u og v sem er nær rótinni.
- ▶ Gerum því ráð fyrir að u og v séu ekki á sama veg og látum h_u vera hnútinn fremst á veginum sem u er á og h_v vera hnútinn sem er fremst á veginum sem v er á.

- ► En hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta *u* og *v* með vegaþáttun.
- Köllum næsta forföðurinn x.
- Ef u og v eru á sama veg þá er x sá hnútur u og v sem er nær rótinni.
- ▶ Gerum því ráð fyrir að u og v séu ekki á sama veg og látum h_u vera hnútinn fremst á veginum sem u er á og h_v vera hnútinn sem er fremst á veginum sem v er á.
- Gerum ráð fyrir að h_u sé lengra frá rótinni en h_v .

- ► En hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta *u* og *v* með vegaþáttun.
- Köllum næsta forföðurinn x.
- Ef u og v eru á sama veg þá er x sá hnútur u og v sem er nær rótinni.
- ▶ Gerum því ráð fyrir að u og v séu ekki á sama veg og látum h_u vera hnútinn fremst á veginum sem u er á og h_v vera hnútinn sem er fremst á veginum sem v er á.
- Gerum ráð fyrir að h_u sé lengra frá rótinni en h_v .
- \blacktriangleright Þá er x líka sameiginlegur forfaðir h_u og v.

- ► En hvernig finnum við næsta sameiginlega forföður tveggja hnúta *u* og *v* með vegaþáttun.
- Köllum næsta forföðurinn x.
- Ef u og v eru á sama veg þá er x sá hnútur u og v sem er nær rótinni.
- ▶ Gerum því ráð fyrir að u og v séu ekki á sama veg og látum h_u vera hnútinn fremst á veginum sem u er á og h_v vera hnútinn sem er fremst á veginum sem v er á.
- Gerum ráð fyrir að h_u sé lengra frá rótinni en h_v .
- ightharpoonup Þá er x líka sameiginlegur forfaðir h_u og v.
- ▶ Enn fremur er x sameiginlegur forfaðir v og foreldris h_u .

```
7 int f[MAXN], d[MAXN], p[MAXN];
  void hld init(vvi& g, int r)
   {
9
10
       int i, j, n = g.size(), k = n, qs = 0, qe = 0, a[n], s[n], h[n];
11
       for (i = 0; i < n; i++)
12
           s[i] = 1, f[i] = i, p[i] = 0, d[i] = g[i]. size() + (i == r);
       for (i = 0; i < n; i++) if (d[i] == 1) h[qe++] = a[--k] = i;
13
       for (i = h[qs++]; qs \le qe; i = h[qs++])
14
15
           for (j = 0; j < g[i]. size(); j++) if (--d[g[i][j]] == 1)
               h[qe++] = g[i][j], a[--k] = g[i][j];
16
       for (i = 0; i < n; i++) d[i] = (i == r? 0: -1), h[i] = -1;
17
18
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < g[a[i]].size(); j++)
19
           if (d[g[a[i]][j]] == -1) d[g[a[i]][j]] = d[a[i]] + 1;
20
       for (i = 0; i < n; i++) for (j = 0; j < g[i].size(); j++)
           if (d[i] == d[g[i][j]] + 1) p[i] = g[i][j];
21
22
       for (i = n - 1; i >= 0; i--) if (i != 0) s[p[a[i]]] += s[a[i]];
23
       for (i = 0; i < n; i++) if (i != r) h[p[i]] = i;
24
       for (i = 0; i < n; i++) if (i != r)
25
           h[p[i]] = s[h[p[i]]] < s[i] ? i : h[p[i]];
26
       for (i = 0: i < n: i++) if (h[a[i]]!=-1) f[h[a[i]]] = f[a[i]]:
27 }
28
29 int hld lca(int u, int v)
30 {
31
       while (f[u] != f[v]) (d[f[u]] > d[f[v]]) ? (u = p[f[u]]) : (v = p[f[v]]);
32
       return d[u] < d[v]? u : v;
33 }
```

▶ Í hverju skrefi ferðumst við eftir einum ómerktum legg í áttina að rótinni.

- Í hverju skrefi ferðumst við eftir einum ómerktum legg í áttina að rótinni.
- Það eru í mesta lagi log₂ n ómerktir leggir á veginum að rótinni frá hverjum hnút.

- Í hverju skrefi ferðumst við eftir einum ómerktum legg í áttina að rótinni.
- ▶ Það eru í mesta lagi log₂ n ómerktir leggir á veginum að rótinni frá hverjum hnút.
- Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}($).

- Í hverju skrefi ferðumst við eftir einum ómerktum legg í áttina að rótinni.
- ▶ Það eru í mesta lagi log₂ n ómerktir leggir á veginum að rótinni frá hverjum hnút.
- Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log n)$.

- Í hverju skrefi ferðumst við eftir einum ómerktum legg í áttina að rótinni.
- Það eru í mesta lagi log₂ n ómerktir leggir á veginum að rótinni frá hverjum hnút.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log n)$.
- Einn kostur þessara aðferðar er að minnisflækjan er $\mathcal{O}()$ í stað þess að vera $\mathcal{O}()$.

- Í hverju skrefi ferðumst við eftir einum ómerktum legg í áttina að rótinni.
- Það eru í mesta lagi log₂ n ómerktir leggir á veginum að rótinni frá hverjum hnút.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log n)$.
- Einn kostur þessara aðferðar er að minnisflækjan er $\mathcal{O}(n)$ í stað þess að vera $\mathcal{O}(n)$.

- Í hverju skrefi ferðumst við eftir einum ómerktum legg í áttina að rótinni.
- Það eru í mesta lagi log₂ n ómerktir leggir á veginum að rótinni frá hverjum hnút.
- ▶ Svo tímaflækjan er $\mathcal{O}(\log n)$.
- ▶ Einn kostur þessara aðferðar er að minnisflækjan er $\mathcal{O}(n)$ í stað þess að vera $\mathcal{O}(n \log n)$.